

Welgemeend zeide hij met Judas den Machabeër:
«God verhoede mij voor den vijand laf te vluchten.
Indien mijn uur gekomen is, laat mij moedig voor
onze broeders sterven en dat geen vlek aan mijne
glorie kleve.»

Bij duren eede bevestigde hij zijn onverdeelde ge-
trouweheid aan 't vaderland en liefde voor zijn volk.

Gij werdt tot erfgrond mij gegeven,
Tot heilig pand
O dierbaar Belgenland!
Ik wijde U mijn innigst streven.
Mijn warm, mijn goed,
Mijn hertebloed...
Hoe fel de vijand woed',
Ik zwere luid: « Gij blijft voortleven.»

En hij ging, en leed, en streed... en terwijl zijn
vuisten vochten, bad zijn herte tot den Heer.

En stervend won hij den zege; waar zijn lichaam
zielloos nederviel, daar stormde de vijand nooit
meer over, maar week ontzet vandaan, gedreven
door Gods hand...

Vrienden en kennissen, medeburgers, wapen-
broeders; *Firmins* gedachtenis moet onuitwis-
baar in ons geheugen blijven:

Al wie zijn jeugd en levenskracht
Voor 't Vaderland ten offer bracht,
En dood bleef in ons rangen;
Hij dient door de eeuwen heen herdacht
En door het dankbaar nageslacht
Vereeuwigd in zijn zangen.

De schoonheid, die zijn dood omkranst,
Mag door geen wegeklaag verflanst:
Wij moeten voor hem bidden.
En ligt zijn lijk nu in het graf,
Het voorbeeld, dat hij allen gaf
Moet leven in ons midden.

Jesus, Maria, Jozef, geef zijn ziel de eeuwige rust.

Druk. De Keyser & Schautteet Sottegem